

PÅBUD OM FJERNELSE AF FLISER

Påbud om fjernelse af flisebelægning i vejareal ved overkørsel er lovlig. Der forelå ikke usaglig forskelsbehandling.

Vi har nu behandlet jeres klage af 28. juli 2008 over kommunes påbud af 3. juli 2008 om at fjerne en flisebelægning, som I har etableret på E-Vej til brug for parkering i forbindelse med dagplejevirkksomheden på jeres ejendom.

I forstår ikke, at kommunen har fastholdt sit krav om fjernelse af fliserne. Efter jeres opfattelse har I med flisebelægningen opnået den løsning, der tjener beboerne på vejen bedst.

I henviser også til, at andre i jeres kvarter har fået tilladelse til lignende belægninger.

Vejdirektoratets afgørelse

Vi mener, at kommunens afgørelse er lovlig.

Hvad kan vi tage stilling til

Vi kan afgøre, om en afgørelse, som kommunen har truffet efter vejloven¹ er lovlig, jf. lovens § 4, stk. 1. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sådan en afgørelse har fulgt vejlovens, forvaltningslovens² og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke afgøre, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Baggrund

E-Vej er offentlig vej (kommunevej), og kommunen er vejbestyrelse³.

Flisebelægningen er etableret ud for jeres ejendom på et areal mellem kørebanen og skellet mellem vejen og jeres ejendom. E-Vej er her en ca. 5 m bred blind stikvej.

Efter det oplyste har I ikke fået kommunens tilladelse til flisebelægningen, før I etablerede den. Og kommunen har afslået at give jer den nødvendige tilladelse og påbudt jer at fjerne belægningen.

Vejlovens bestemmelser

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 22. maj 2008

² Jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

³ jf. vejlovens § 1 og § 2, stk. 5 og 6.

Det kræver kommunens tilladelse at foretage en forandring på en kommunevej, herunder opgravning og etablering af flisebelægning. Det følger vejlovens § 101, stk. 1.

Vores vurdering

Hvor kommunen konstaterer, at en grundejer har foretaget en konkret forandring på en kommunevej uden den nødvendige tilladelse, kan kommunen kræve at den pågældende "berigtiger den retsstridige tilstand", hvis kommune ikke kan give den manglende tilladelse. Det fremgår af vejlovens § 114.

Det er kommunen, der vurderer, om den konkret kan give tilladelse efter vejlovens § 101.

Ved denne vurdering skal kommunen varetage almene offentligretlige hensyn, først og fremmest hensynet til trafikken på den pågældende vej og vejtekniske hensyn.

Begrundelseskrav

En forvaltningsafgørelse, der ikke fuldt ud giver en part medhold, skal ledsages af en begrundelse.

Begrundelsen skal indeholde en henvisning til den eller de retsregler, der giver kommunen hjemmel til at træffe den pågældende afgørelse.

Begrundelsen for skønsmæssige afgørelser skal herudover indeholde de hovedhensyn, der har været afgørende for skønnet.

Endelig skal begrundelsen indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning ved afgørelsen, hvis parten ikke på anden måde er bekendt med disse, fx i forbindelse med partshøring e.l. Det følger af forvaltningslovens §§ 22 og 24.

Begrundelsen for en afgørelse skal udgøre en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold.

Kommunens begrundelse

Kommunens påbud er oprindeligt både forkert og utilstrækkeligt begrundet.

Kommunen har i påbuddet henvist til vejlovens § 102, stk. 1 og 2, som hjemmel. Den korrekte hjemmel er vejlovens § 101, stk. 1.

Da afgørelsen har hjemmel i denne bestemmelse, kan den forkerte henvisning ikke medføre, at vi tilsidesætter afgørelsen som ugyldig.



Kommunen har ved meddelelsen alene begrundet påbuddet med, at "der ikke gives dispensation til privat belægning i vejarealet" og ved en henvisning til lokalplanens bestemmelser om parkering på egen grund.

Under klagesagen har kommunen imidlertid uddybet begrundelsen, og har bl.a. oplyst,

- at det pågældende areal skal fungere som færdselsareal for fodgængere, idet der ikke er fortov på vejen,
- at der ikke på det pågældende areal er tilstrækkelig plads til, at en personbil kan holde vinkelret på ejendommen uden at komme til at holde ud i vejarealet.

Vi mener herefter, at kommunens afgørelse er tilstrækkeligt begrundet.

Vi har ikke grund til at tro, at kommunen har varetaget usaglige hensyn, og vi kan ikke tage stilling til kommunens vurdering.

Vi har gjort kommunen opmærksom på begrundelsesfejlen. Se vedlagte brevkopi.

Usaglig forskelsbehandling

I har under klagesagen oplyst, at ejerne af E-Vej 27 og 31 efter jeres opfattelse har fået tilladelse til at råde over vejareal på samme måde som I ønsker.

Ifølge det forvaltningsretlige princip, lighedsprincippet, skal en myndighed i almindelighed behandle væsentligt lige (sammenlignelige) forhold ens i retlig henseende.

Kommunen har i sin udtalelse af 27. august 2008 oplyst, at den ikke har givet nogen tilladelse til ejeren af E-Vej 27 vedr. "udformning af overkørsel", hvilket vi forstår sådan, at denne ikke har fået tilladelse til at etablere en flisebelægning, som jeres på vejareal.

Derimod har kommunen givet tilladelse til ejeren af E-Vej 31 til at etablere yderligere p-pladser ved ejendommen. Dette er sket efter en konkret vurdering af forholdene. Her er der tale om en frisør med et forventet behov for parkering hele dagen. Den pågældende del af E-Vej er en gennemgående strækning, og ikke som ud for jeres ejendom en blind stikvej. Endelig ligger nr. 31 tæt på en vejforsætning, som gør parkering på vejen uhensigtsmæssig.

Den forskellige behandling af jer og ejeren af nr. 31 er således begrundet i forskelle i de faktiske forhold.

På den baggrund mener vi ikke, at I ved afgørelsen er blevet udsat for usaglig forskelsbehandling.

Konklusion

Vi mener, at kommunens afgørelse er lovlig.

Vi kan ikke pålægge kommunen at ændre en lovlig afgørelse.



Søgsmålsfrist

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller vores afgørelse i klagesagen, skal I anlægge sag inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 4, stk. 6.

Vi foretager ikke videre i sagen.

